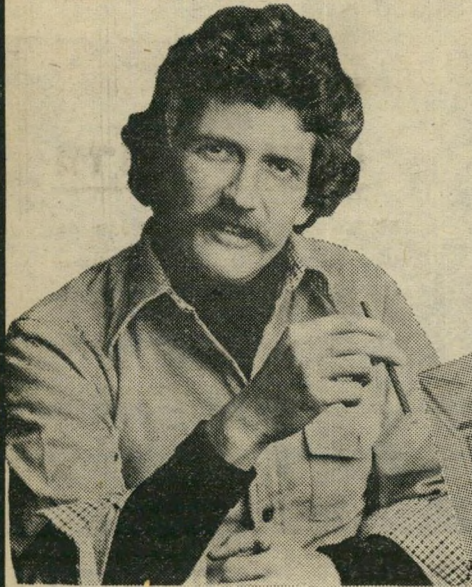

עשה כמוני הצת בריאון

הסיגריה האמריקנית החדשה
בטעם המופלא, באורך ענק של

120
מילימטר

L.T. BROWN
BY KENT

120 MILLIMETERS

IT TASTES TERRIFIC

Made in U.S.A.

תוכנית המדיטציה הטרנסנדנטלית

הרצאות מבוא בעברית תתקיימנה:

תל-אביב:

בימי א' 25.476 ; 2.576 בשעה 7.30 בערב, בבית לסין,
ויצמן 34, תל-אביב.

ירושלים:

יום ה' 22.476 בשעה 8.30 בערב, במרכז התוכנית העולמית,
רח' רחל אמנו 26, טל. 34390, בין השעות 19-17 בלבד.
אוטובוסים: 4, 10, 15, 18, 24.

חיפה:

ביום א' 25.476 בשעה 8.30 בערב, בבית הרוסא, רח'
וינגייט 2.

רמות השבים:

יום ו' 30.476 בשעה 9.00 בערב, בבית העם.

נתניה:

בימי א' 2.576 ; 9.576 בשעה 7.30 בערב, בבית התרבות,
אוהל שם, רמת יפה, רח' רוזאל 4.

הרצאות מבוא באנגלית תתקיים:

בתל-אביב, ביום ב' 26.476 בשעה 8.00 בערב
באולם בני ברית, רח' קפלן 10.

האגודה הבינלאומית למדיטציה בישראל

המרכז הארצי: רח' אחד העם 67, טלפון 612188.
1976 — שנת אחד ממאה בישראל.

העם

כולנו אשמים

כאשר ירדים עפים באוויר

ומתנפלים על חיילים

בעזי נשק פעון וררוך...

בדיחה מיפלצתית מהלכת בארץ בי
שבועות האחרונים.

חיל האוויר הערבי מורכב מילדים מעור
פפים. ולראייה: בכל פעם שכוחות-הבי
טחון יורים באוויר, נופלים ילדים.

לאיפחות מיפלצתית הגירסה החזונית כי
הודעות רישמיות, שילדים ערביים מתנפ
לים על חיילים תמושים, ומנסים לקחת
מהם את נישקם. בכל מיקרה כזה, נפלט
כדור מן הנשק, והילד הערבי נהרג.

רגל ישחור. במחצית הראשונה של
המאה היה קיים מישטר, שהמציא פסוק
אשר עורר הלהלה בעולם. קורבנותיו היו
דרדריקבע, נהרגים, בשעה שניסו לברוח.

בני עמו של אותו מישטר נתבעו כולם
לאחריות מוסרית על מעשיו. נאמר עליהם
ששום אדם ברדעת לא יכול היה להאמין
בכנות בהודעות אלה. מי ששחק בשעה
שבוצעו מעשי-הרצח בשמו, נושא באחי
ריות להם.

כיום עומדים אורחי ישראל במיבחן.
שום איש ברדעת אינו יכול להאמין אף
לרגע שילדים על הקרקע נהרגים בשעה
ששוטרים יורים באוויר, ואין שום בר
דעת יכול להאמין שילד נהרג בשעה ש
הוא מנסה להוציא נשק מדי חיל מבוגר.
מי שמקבל גירסה זו מפני הדוכרים הר
רישמיים של ממשלתו, מבלי למחות ול
התקומם, נושא במלוא האחריות המוס
רית למעשים המכתימים את המדינה ואת
כל האידיאלים הרמים שבשםם הוקמה.
זהממשלה המחסה על מעשים כאלה, ש
אינה תובעת את האחראים לדין מידי
למען יראו וייראו, מאבדת כל צלם מו
סרי. כפי שאמר פעם השופט בנימין הלוי,
מתנפס עליה הדגל השחור של אי-החוקיות.

יחסים מרחביים

אש"ף - סוריה 1:0

המסיכה נפלה:

העומות הוא בין

סוריה ואש"ף

בדמשק נקבעה עובדה, העשויה להיות
בעלת השפעה עמוקה על עתיד המדינה.
בבירה הסורית נפגשו נשיא סוריה,
תאפו אל-אסד, וראש אש"ף, יאסר ערא
פאת. הם נשאו-ונתנו על פיתרון המשבר
הלבנוני.

פגישה זו הסירה את המסיכות האחרונות
מעל הסיכסוך. היא ביטאה את האמת הר
סודית: שוהלי, בעיקרה, מילחמה בין סו
ריה ובין אש"ף (ראה הנדון).

החובבים החשובים. למומחים ול
פוליטיקאים בישראל בא הדבר כאפתעה.
במשך חודשים הם התעקשו לטעון כי
זוהי מילחמה בין "נוצרים" ו"מוסלמים",
המבטאת מוזמה ערבית-מוסלמית אפלה
לחיסול הישות הנוצרית. פרשני ישראל
בארץ, ותועמלני ישראל בעולם, נאמו ו
כתבו על כך מיליוני מילים. יצחק רבין
עצמו יצא להגנת הנוצרים הנרדפים. כל
הדוברים האשימו את, "המחבלים" המרצ
חים, בכך שהם טובחים כיום את הנוצ
רים, ומבקשים לטבוח מחר את היהודים.
בעזרתם ובשליחותם של הסורים.

הצרה היא שלא רק התעמולה הרישמית
של המדינה החבסה על תורכח כוזבת זו.
אלא גם המדיניות הרישמית, הללויה והר
חשאית. בבירות היתר-מתוחכמות, כמו
פאריס ושינגטון, יצא למדיניות הישרא
לת שם של חובבנות. הכרזות הממשלה,
איומיה ואזהרותיה, נדחו בויליול.

חמישה נימוקים. אך המציאות הלב
נונית המורכבת התמקדה, בסופו של דבר,
בניסיון כימעט-גלוי של סוריה לחסל את
הכוחות השמאליים המוסלמיים. תוך הסי
תמכות על החוגים הנוצריים דווקא. היו
לכך כמה וכמה מניעים:

● הרצון "להפריד ולמשול". כל עוד
קיים איוון-כוחות בין העדות והפלגים המ
דיניים היריבים, יכולה סוריה להופיע כי
בוררת וכבעלת-החסות.

● כל גוף שמאלי מפחיד את הבעת

הסורי. השולט בדמשק. כשם שקמוניסטים
אינם סובלים כוחות שמאליים אחרים, כך
אין שילטון הבעת סובל את התגבשותם
של כוחות שמאליים ערביים אחרים. העלוי
לים להתחרות בו. בלבנון עצמה מהווה
הבעת הסורי מיעוט קטן.

● סוריה רוצה לנצל את ההזדמנות
כדי לחסל את אש"ף ככוח עצמאי, ול
הפכו שוב מכשיר סורי, שניתן לנצלו
למטרות סוריות.

● סוריה תלויה כל-כולה בתמיכה הר
כספית של נסיכויות-הנפט, החוששות מפ
ני ראדיקליזם שמאלני בעולם הערבי.

● דמשק מעוניינת לפתוח דרך להת
פייסות עם ארצות-הברית, והימין הנוצרי
הלבנוני יכול לעזור לה בכך.
"ויאט-נאם סורית". במסגרת מדי
ניות זו, פלשו הכוחות הסוריים ללבנון.
הדבר נעשה בדרך שהזכירה לאמרי
קאים רבים את המעורבות האמריקאית כי
וויאט-נאם, ובימים האחרונים החלו כמה
פרשנים אמריקאיים לדבר בגלוי על "ויאט
נאם סורית".

בוויאט-נאם נפתחה המעורבות האמריק
אית בשיגור "יועצים". לאחר-מכן באו
כוחות מוסוים. עד שלא היה מנוס משי
גור כוחות סוריים במספרים עצומים.
בלבנון החלו הסורים מופיעים כמתור

הנשיא אסד

פשרה עם עראפאת

כיום וכמפקחים על שביחות-הנשק. לאחר
מכן חדרו במדי צעיקה, המתיימר להיות
אירגון-פידאיון פלסטיני, אך אינו אלא
זרוע של המודיעין הצבאי הסורי. לאחר
מכן נשלחו גדודים סוריים במדי "צבא
השיחרור הפלסטיני", שכמה מגדודיו אי
נם אלא יחידות של הצבא הסורי.

בשבוע האחרון לא היה לסוריה מנוס
מלשלוח טנקים ויחידות סדירות ללבנון.
אש"ף החזיק מעמד. הסורים עצמם
היו מודעים להידרדרות — והם עשו הע
רכת-מצב.

נתברר להם שאין בכוחם לשבור את
כוחות אש"ף והשמאל הלבנוני. הזמנתו של
עראפאת לדמשק באה בעיקבות הערכה זו
— והיותה, משום כך, ניצחון לאש"ף.
בהודעת-הסיכום של הפגישה קיבל
אש"ף כמה מן התביעות הסוריות. כגון
מניעת התערבותם של הליגה הערבית ושל
האו"ם, והכרת בתפקידה של סוריה כמתור
כת. אולם חשוב מכל היה מה שלא נאמר

(המשך בעמוד 8)